

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Пазарджик, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети декември през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Х. В.
като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно
наказателно дело № 20225220201555 по описа за 2022 година

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. Й. Р., ЕГН *****, от гр. Септември,
чрез адв. В. Б., против Наказателно постановление № 001/17.10.2022 г. на
областния управител на област Пазарджик, с което на жалбоподателката в
качеството ѝ на кмет на община Септември и на основание чл. 495, ал. 1 от
Изборния кодекс, е наложена глоба в размер на 2000 лева за извършено
нарушение на чл. 186, ал. 1 от ИК.

С жалбата пространно и детайлно се заявява процесуално-правна и
материално-правна незаконосъобразност на атакуваното НП, чиято отмяна се
иска.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощника му поддържа
жалбата и представените до момента писмени становища, поради които
настоява да се отмени НП. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, чрез своя процесуален представител, заявява, че
НП е правилно и законосъобразно и като такова иска да се потвърди.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, по вътрешно
убеждение, ръководейки се от закона, установи:

Във връзка с предизборната кампания по повод парламентарните избори
на 02.10.22г. в РИК постъпили сигнали за нарушения на ИК - вх. 4 ЖС/

12.09.22 ; № 9-ЖС/26.09.2022 г., вх. № 11-ЖС/27.09.2022 г., сигнал вх. № 12-ЖС/28.09.2022 г. и № 13-ЖС/28.09.2022 г. Същите касаели наличие на територията на Община Септември на материали с агитационна спрямо избирателите цел, на които материали бил изобразен лика на жалбоподателката, под който било посочено, че е кмет на Община Септември. На същите материали и редом до нейния лик бил този на този на кандидат за народен представител от ПП Герб - Ст. М. .

С решение 90-НС/12.09.22 (л.9)действащата РИК Пазарджик(РИК) се произнесла по сигнал 4ЖС /12.09.22 (*който не е посочен сред основанията в АУАН*) като приела установено нарушение от жалбоподателката по чл. 183, ал.4 от ИК и оправомощила председателя си – св. Ан. В. да състави АУАН против нея.

С решение 147/24.09.22г. (л. 72 и 75) РИК се произнесла по сигнал 8СЖ/24.09.22 (л. 77) относно неизпълнение от жалбоподателката като кмет на Община Септември на решение 90 НС /12.09.22, като е указала повторно на жалбоподателката до 26.09.22, 17ч. да премахне на основание чл. 186, ал.1 от ИК изземване и премахване на агитационни материали и съдържащи образите на кмета на Община Септември , както и образите на кметове на кметства и кметски заместници за цялата Община Септември , които материали са установени за изготвени в нарушение на чл. 183, ал.4 ИК с решение 90 НС /12.09.22

На 02.10.22г (денят на изборите) РИК постановила решение 299-НС по: подадени през септември сигнали 12 ЖС, 13 ЖС, 9ЖС и 11 ЖС и по преходните постановени решения №№90 НС / 12.09.22 и 147/24.09.22. В решение 299 НС било отразено съдържанието на диспозитивите на решения№№ 90 –НС / 12.09.22 и 147- НС/24.09.22 , както и факта, че решение 90 НС/12.09.22 било оспорено и с окончателно решение ВАС е оставил жалбата против него без разглеждане. С това съдържание в решението, РИК извела заключението, че „горното съставлява нарушение на чл. 186, ал.1 от ИК “ от жалбоподателката, приела за установено такова нарушение и оправомощила председателя на РИК да състави за него АУАН.

Актът бил съставен на същата дата 02.10.22г. „на основание чл. 40 ал.4 от ЗАНН и в изпълнение на Решение № 299-НС от 02.10.2022г. на Районна избирателна комисия Пазарджик, взето с Протокол № 25-НС/02.10.2022г. по

повод Сигнали с вх.№ 12- ЖС/28.09.2022 г. и № 13-ЖС/28.09.2022 г., във връзка със сигнали с вх.№ 9- ЖС/26.09.2022 г., от А. К. С., кандидат за народен представител от листата на КП „Демократична България-Обединение“ и във връзка със Сигнал с вх.№ 11-ЖС/27.09.2022 г. от В. К. К.ов“.

След съставянето на акта, св. В. се обадил на жалбоподателката и я уведомил за съставянето му, за което бил съставен и протокола на л. 29, подписан от него и други две лица.

На 05.10.22г. чрез връчването му от куриер бил предявен на жалбоподателката. В същия са отразени възраженията на нарушителя.

Въз основа на акта била издадено процесното НП.

Последното се атакува с множество процесуални възражения, представени с жалбата, доразвити и допълнени със становището по същество.

Правилно се възразява още с жалбата, че *АУАН е съставен след изтичане на срока по чл. 34 от ЗАНН*. Съгласно разпоредбата на *чл. 498 от ИК* установяването на нарушенията, съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания, доколкото с този кодекс не е установен друг ред.

Вярно е заявеното от процесуалния представител на АНО, че болшинството съдебни решения на административни съдилища по сходни казуси приемат приложението на ЗАНН в случая. Освен, че тези решения и нямат задължителен характер, приетото с тях не държи сметка на основен правен принцип . Един от най-приложимите тълкувателни подходи в тълкувателната дейност е **lex posteriori**, според който **специалният закон отменя (дерогира) общия закон** (виж който и да е учебник по Обща теория на правото относно тълкуването). По пътя на логическата индукция се извежда, че щом конкретният факт има изрична нормативна уредба, приложима е тя, а не общата регламентация на един род обществени отношения. Точно такова отношение , на обща към специална норма, имат чл.

496, ал. 1 ИК и чл. 34 от ЗАНН. И след като в ИК е предвидено само субсидиарно приложение на ЗАНН (доколкото в Кодекса няма специална регламентация) , при наличие на специална норма, която предвижда съставяне на АУАН в тридневен срок, по-дългите срокове в общата норма на

чл. 34 от ЗАНН не са приложими. Обратното становище е голословно и не държи сметка за анулиращия ги основен принцип *lex posteriori*. Процесният АУАН е следвало да бъде съставен в срока по чл. 196, ал.1 от ИК.

В настоящия АУАН се цитират като основание за издаването му посочените горе сигнали от 28.09.2022 г., 26.09.2022 г. и 27.09.2022г. Дори за последния по време, тридневният срок за съставяне на акт е изтекъл на 01.10.2022 г., затова съставянето му на 02.10.2022 г. води до неговата незаконосъобразност.

Тя е обусловена от другата вярно твърдение в жалбата – **срокът за съставяне на акта** (по чл. 34 ЗАНН, а в случая – по специалния по чл. 186, ал.1 от ИК), **е давностен** . И в този случай постановените съдебни решения, според които е инструктивен, са незадължителни и с неверен извод. Защото този въпрос е решен с тълкувателно постановление. **Според ТЪЛКУВАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 1 / 29.09.2016 Г. по тълк. д. № 1/2015 г., ОСС ОТ ГК и ТК НА ВКС И ОСС, I и II колегия ВАС-„сроковете по чл. 34 са давностни**. Давността, според него е нормативно определен времеви период, с изтичането на който титулярът на едно право губи възможността да го осъществи. Давностните срокове са материално-правни и с изтичането им се погасяват различни видове права, свързани с реализиране на наказателното преследване. ЗАНН урежда два вида давности : погасителна- с изтичането на която компетентният орган губи възможността да реализира правомощията си по административно-наказателното правоотношение (чл. 34 ЗАНН) и изпълнителска, с изтичане на която губи възможността да реализира административно-наказателната отговорност“ . Тълкувателните постановления за разлика от съдебните решения на по-нисшите инстанции или други актове на последните са задължителни за органите на съдебната власт (**чл. 130, ал.2 от ЗСВл**). Затова няма колизия между редица съдебни решения, в които е прието, че срокът е инструктивен и цитирания правен източник – Тълкувателно постановление 1/15. *Срокът е давностен и в процесния случай с изтичането му актосъставителят е загубил възможността си да реализира правомощието си по съставяне на АУАН. Това директно прави порочно издаденото въз основа на акта НП , което само на това основание следва да се отмени.*

Налице е и друго, непретендирано процесуално нарушение, което води

до същия извод – самостоятелно основание за отмяна, тъй като **погрешно е прието основание за съставяне на акта въз основа официален документ и в отсъствие на свидетели** . Според отразеното в акта, той е издадено в хипотезата на **чл. 40, ал.4 от ЗАНН**. Според тази норма Когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели“. Според теорията и практиката (постоянната такава на АдмС Пазарджик – виж нпр. решение 467/20.07.18 по канд 520/18) тази норма безусловно предпоставя фактът на нарушението и всички негови обективни и субективни елементи (дата, място и обстоятелства по извършването, индивидуализация на нарушителя) да се установят само въз основа на официалния документ. Съдържайки всички тези данни, официалният документ изключва *всякаква* друга дейност от страна на административните органи по установяване на тези факти (дата място, обстоятелства по извършването, нарушител). В процесния случай като основание по чл. 40, ал.4 от ЗАНН се сочи решение Решение № 299-НС от 02.10.2022г. на Районна избирателна комисия Пазарджик. Неговото съдържание, представено и по-горе, е : 1.основание за постановяването му - по подадени през септември 2022г. сигнали 12 ЖС, 13 ЖС, 9ЖС и 11 ЖС и по преходните постановени решения 90 НС / 12.09.22 и 147/24.09.22, 2.възпроизвеждане на диспозитивните части на решения №№90 –НС /12.09.22 и 147- НС/ 24.09.2022г (тоест самите решения, но не и фактите) , както и 3.факта, че решение 90 НС е било оспорено и с окончателно решение ВАС е оставил жалбата против него без разглеждане и 4.заключение, че „ горното (б.м. – кое всъщност) съставлява нарушение на чл. 186, ал.1 от ИК“ от жалбоподателката, като 5. диспозитивна част – прието е за установено такова нарушение и е оправомощен председателя на РИК да състави за него АУАН против жалбоподателката. При това съдържание на решението в него не се съдържат конкретни обстоятелства относно елементите от състава на нарушението, а само дословно цитиране на двете предходни решения, които дори не се сочат като част от постановеното решение. Дори и да се приеме, че със самото посочване на тези решения се препраща към тях (респ. отразеното в тях), то тяхното съдържание не е единственият източник на данни относно обстоятелствата по извършване на нарушението. И е така, тъй като дори само в решение 90 НС /12.09.22 (л. 9) се сочи (още в първите редове на стр.2), че „ твърденията в сигнала се потвърждават от приложения към сигнала снимков материал, както и

извършена от посочените членове на РИК фактическа проверка на 12.09.22 от 13 до 14ч. , за което бил съставен и КП“. Следователно решението 90 НС/12.09.22, към което препраща решение 299 НС/02.10.22 , сочено като основание по чл. 40, ал.4 от ЗАНН също не съдържа всички обстоятелства по нарушението , а за установяването им са приети снимков материал и са извършени дори фактически проверки. Що се отнася до другото решение №147/24.09.22, то, предвид новите сигнали (отразени в него)- то възпроизвежда съдържанието на решение НС 90 /12.09.22, като отразява нова (по повод новопостъпилите сигнали) проверка от членове на РИК , за която също бил съставен протокол. Тоест и в този случай е правена фактическа проверка на място. Дори и да се имат предвид съставените КП от сформираниите за проверка на сигналите комисии, *те са в резултат* на извършени фактически проверки и отразяват установените при тях обстоятелства. Тоест източник за установяване на обстоятелствата по извършване на нарушението не са само документи и съвсем не само решение 299 НС /02.10.22.

Освен това, КП от сформираниите за проверка на сигналите комисии съвсем нямат предвиден ред за съставянето си и в този смисъл не съставляват официални документи по смисъла на приложимата в случая дефинитивна норма по чл. 93 , ал.1 т.5 от НК. Но , що се отнася до решенията на РИК, те съставляват официални документи, доколкото покриват всички елементи по определението. Тези решения обаче не са предвидени с цел да „заместят“ АУАН.

Съгласно цитирания вече чл. 196, ал.1 ИК „Актите за установяване на нарушенията по [чл. 470](#), 471, 474, 475, [чл. 480](#) – 495 се съставят по решение на съответната изборителна комисия в съответствие с правомощията ѝ в тридневен срок от получаване на жалбата или сигнала за нарушението“, КАТО процесният случай е отнесен правилно към хипотезата на чл. 495, ал.1 ИК. Законодателната идея АУАН да се съставя по решение на колективен орган, в случая - на РИК Пазарджик е, за да се изключи еднолична субективна преценка. Затова решението е предоставено на съответната изборителна комисия, чиито състав (виж чл. 61, ал.5 вр. ал.4; чл. 76, ал.5 вр. ал.4 ИК и т.н.) е от парламентарно представените партии и коалиции при съотношението, което имат и в парламента, установено от изборните резултати. Мотив за този извод и е факта, че самата РИК има право по своя инициатива да състави АУАН за посочените нарушения. Следователно са

налице две алтернативни процедури: избирателната комисия директно издава АУАН или постановява решение за съставяне на АУАН, който се съставя от едноличния орган по ал.2 на чл. 196 - в случая председателя на РИК Пазарджик. И в двата случая обаче АУАН следва да отговаря на всички нормативно установени изисквания за съставяне, предявяване, връчване на препис, съдържание; дори в случая, когато той се издава по ал.2 на чл. 196.

Процесният АУАН не отговаря на част от тези изисквания и извън посочените горе като самостоятелни основания за отмяна на НП, са налице и други. Едното от тях се състои в претендираното несъответствие с изискването за надлежна **покана за съставяне на акта** (виж писмената защита) - **чл. 40, ал. 1 от ЗАНН**. Нормата установява изискването АУАН да се съставя в присъствието на **нарушителя** и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. *Относно свидетелите* – е възприетото , но неправилно, като се заключи горе, че актът е съставен въз основа на официален документ и така се е стигнало до съставянето му в .отсъствието на каквито и да е свидетели , което е съществено процесуално нарушение.

Исключение от правилото нарушителят да присъства при съставянето на акта е уредено с **чл. 40, ал. 2 от ЗАНН** - когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. Стана ясно от показанията на актосъставителя, протокола на л. 29 и обясненията на самата жалбоподателка, че св. В. е имал възможност за контакт с нея по телефона. Ясно е местоработата ѝ , адресът ѝ . В процедурата по ИК липсват специални правилна относно действията преди съставяне на акта, поради което приложими са тези по ЗАНН (както подробно се коментира горе), нормата на чл. 40, ал.2 от който закон не е спазена преди съставянето на настоящия акт.

Неоснователни са обаче твърденията за ненадлежно предявяване на акта. Съставителят му твърди (л .102), че уведомил жалбоподателката за съставения вече АУАН в деня след съставянето – т.е. 03.09.22, а представеният за това и подписан и от него КП (л. 29) сочи дата 04.09.22. Разминаването в датата (колкото и да се настоява за него в писмената защита) е с един ден и е обяснимо с факта ,че се касае до първите два дни след проведените парламентарни избори, в които дейността на председателя и

членове на РИК (подписали КП на л. 29) е изключително интензивна и натоварена.

От друга страна, важен е фактът на **предявяване на акта, който е безспорен**, *предвид признанията на жалбоподателката, отразеното в самия АУАН , подписан от нея на 05.10.22г. и твърденията на св. В. .* В тази връзка ирелевантно е публичното обявление на поканата за връчване на съставения акт (л. 129) по начина, изяснен дори с нотариалното удостоверяване на л. 139, както и съобщението по чл. 496а, изр. II ИК – л. 157, което дори в копието на л. 28 позволява извода, че е имало отразявания относно датата на обявяване, които са видимо избледнели. Иначе този подход за връчване правилно се критикува доколкото е приложен **чл. 496а от ИК**, който предвижда условия „ако лицето не бъде намерено ..., на постоянния му адрес или *по месторабота*“, а именно от показанията на св. В. и КП на л. 29 става ясно, че жалбоподателката е била откриваема и ако тя е направила отказ да ѝ се предяви акта и го подпише, тогава е следвало да се пристъпи към процедурата по оформяне на отказа по чл. 43, ал.2 ЗАНН.

В случая е безспорно предявяването на акта на нарушителя, който го е подписал на 05.10.22 и това прави изпълнено задължението по чл. 43, ал.1 от ЗАНН. Недоказано обаче остана изпълнението на това по чл. 43, ал.5 ЗАНН - връчването на препис от него на нарушителя. За този факт не е изготвена и по делото няма представена разписка, а самият акт не съдържа такава част. Да , изпратени са били три екземпляра за връчване чрез куриер (виж и показанията на В.), но подпис е положен само върху разписката на куриерската фирма – л. 26, но не и върху разписката за препис (л. 27). Невръчването на препис от акта винаги е смятано за съществено процесуално нарушение, тъй като е самостоятелна гаранция за правото на защита против административно-наказателното обвинение.

Гаранция за упражняване на това право е и съдържанието на двата административни акта, които в случая са издадени от компетентни органи, предвид цитираните горе норми чл. 496, ал.2 вр. ал.1 и на чл.496, ал.3 ИК. **Съдържанието на акта обаче в частта, касаеща описанието на нарушението не покрива нормативните изисквания по чл. 42, ал.1 т.4 и по чл. 57, ал.1 т. 5 от ЗАНН .** Дословно в АУАН описанието на вмененото на жалбоподателката нарушение е следното : „*че не е изпълнила Решение №147-*

НС от 24.09.2022г. на РИК Пазарджик и не е предприела действия по премахването на агитационни материали, установени за изготвени и използвани в нарушение на разпоредбата на чл. 183, ал.4 от ИК“. На първо място, **нарушението няма дата на извършване**, най-малко начална дата, ако се приема, че извършването му продължава и към момента на съставяне на акта. Този пропуск не се санира от посоченото по –горе, че се съставя в „изпълнение на Решение № 299-НС / 02.10.2022г. на РИК Пазарджик, ...“ и подадени септември 2022 сигнали №№ 12- ЖС/; 13-; 9- ЖСи 11-ЖС. Дата на нарушението е съществен елемент, който пряко се отразява на давностните срокове по чл. 34 ЗАНН. При наличното в акта описание, датата на нарушение не само липсва категорично, но дори не е изводима.

Отделно от това, според описаното в акта, нарушението се изразява в неизпълнение на решение 147 НС /24.09.22 , но , както правилно се възразява от защитата , в ИК липсва състав на такова административно нарушение. Отделен е въпрос, че дори и да се приеме, че това решение съдържа обстоятелства по нарушението (доколкото възпроизвежда предходните две, а в решение 90 НС все пак такива се съдържат), нито едно от взаимно свързаните решения на РИК не се сочи като неизменна част от акта, нито дори като писмен материал по чл. 42, ал.1 т.10 ЗАНН. Нито едно от решенията не са приложени към акта, така че е невъзможно да се приеме „препращане към тях“ . Отделно, такова е напълно недопустимо, доколкото АУАН, с който са повдига административно-наказателното обвинение следва да съдържа всички елементи от състава на вменяваното нарушение (виж ТР 3/15, докл. Галина Захарова относно значимостта на фактите на деянието, съставляващо административно нарушение или престъпление).

Другата част от описанието на нарушението, вменено на жалбоподателката с акта (освен неизпълнението на решение 147 НС/ 24.09.22) е: „ ...и не е предприела действия по премахването на агитационни материали, установени за изготвени и използвани в нарушение на разпоредбата на чл. 183, ал.4 от ИК“. И в тази част без конкретните факти – дата, място , вид на материалите и т.н. е напълно невъзможно, както да са организира и провежда правото на защита, така и да се осъществи съдебен контрол. Вярно е, че решения 90 НС/ 12.09.22 и 299 НС /02.10.22 съдържат такива, но те , както се посочи, не са част акта и не са негови приложения.

Освен това - нарушението по чл. 186, ал.1 от ИК се състои в неизпълнение на задължението „ кметът на общината, ...да премахва или изземва агитационните материали, поставени или разпространени в нарушение на кодекса.“. Къде, как са поставено/разпространени тези материали , какви са те също следва да се отрази в акта, за да се прецени дали отговарят на дефиницията по §1, т.17 ДР на ИК. Описанието им е важно и за да се прецени дали са „ поставени или разпространени в нарушение на кодекса“, защото такъв извод е възможен при налични обстоятелства. Това, че РИК в двете си решения №№ 90 НС/ 12.09.22 и 299 НС /02.10.22 е приела за установено, че са поставени или разпространени в нарушение на чл. 183 , ал.4 от ИК , не освобождава контролния и наказващия орган от задължението в съставените от тях актове да изложат обстоятелства по обвинението, което повдигат. Тази преценка подлежи и на съдебен контрол, тъй като се отнася до обективен елемент от състава на нарушението и ако липсват обстоятелства няма да може, както да се проведе защитата, така и да се изпълни контрола за законосъобразност.

Елементът от състава по чл. 186, ал.1 „поставени или разпространени в нарушение на кодекса“ прави нормата бланкетна. Да, в случая с пестеливото, напълно недостатъчно описание се сочи **чл. 183, ал.4 от ИК** (макар и с твърдението, че е прието такова нарушение). Тази норма установява забрана „ използването на агитационни материали, които застрашават живота и здравето на гражданите, частната, общинската и държавната собственост и безопасността на движението, както и на материали, които накърняват добрите нрави, честта и доброто име на кандидатите“ , както и забрана „използването на герба или знамето на Република България или на чужда държава и религиозни знаци или изображения“. В акта лисват твърдения, че материалите, предмет на административно-наказателното обвинение създават горните заплахи към граждани, имущество, безопасност на движението или че накърняват добрите нрави , доброто име и честта на кандидатите , или че ползват националните символи или религиозни. Нещо повече – няма никакви обстоятелства от които да може да се направи такъв извод , така ,че дори и да бе наличен (а той не е) би бил непроверим при съдебния контрол.

Констатираните **нередности в съдържанието на акта не са отстранени** от наказващия орган **в** издаденото въз основа на **него НП**. То дословно възпроизвежда съдържанието на акта относно описанието на извършеното

нарушение, като допълва, че нарушението е установено с КП –ли от 24.09.2022 г. и от 01.10.22 от представители на РИК Пазарджик, част от обстоятелствата по които протоколи са възпроизведени с НП „наличие на територията на община Септември на агитационни материали в нарушение разпоредбите на Изборния кодекс“, без да се сочат обстоятелства, от които да се прави извод дали действително материалите са били в нарушение на ИК. Относно посочения и в НП чл. 183, ал.4 ИК е важен изводът в предходния абзац, тъй като и в постановлението липсват обстоятелства, за да се провери дали е налице този състав.

Горните съображения относно процесуалната изправност на акта и на НП представиха съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното НП.

Независимо от този категоричен извод, нарушението ще бъде обсъдено по същество, за да се отговори и на възраженията на страните и основно на процесуалния представител на наказващия орган (виж писмена защита) .

За да се докаже извършване на нарушение по чл. 186, ал.1 ИК, необходимо е да се установи в процесния случай, че жалбоподателката като кмет на Община Септември не е премахнала агитационни материали, поставени или разпространени в нарушение на чл. 183, ал.4 ИК. Сигналите, посочени в акта и в НП сами по себе си съдържат твърдения, които е трябвало да бъдат проверени. Резултатите от тези проверки са представени в КП-ли, като по делото те бяха представени чрез свидетелските показания на свидетелите Д., Г., В.-членове на РИК , които фактически са установили на територията на Община Септември поставени на публични места (сгради) плакати от предизборната кампания на л. 38 и л.41 и сл. , които изобразяват лика на кандидат за народен представител от партия ГЕБР Ст. М., а до него жалбоподателката и ѝ качество на кмет на Община Септември. Несъмнено е , че „ползването “ на служебното качество по този начин засяга добрите нрави по смисъла на чл. 183, ал.4 от ИК.

Затова и на жалбоподателката, като кмет на Община Септември, още с първото от трите процесни решения на РИК Пазарджик – НС 90/12.09.22 било указано да премахне такива агитационни (по смисъла на §1т.17 от ДР на ИК) материали.

Два дни по-късно обаче тя постановила свой **отвод** си на л. 6 .

Същият е даден, защото с решение 87/НС – 09.09.22 (л.7) РИК Пазарджик преценила, че плакат с изображението ѝ до това на кандидата за народен представител Ст. М. и кмет на кметство е поставен на стадиона в с. Симеоновец, общ.Септември в нарушение на чл. 182, ал.1 от ИК от лицето Александър К., на което следва да се състави АУАН по ИК . В тази връзка били изискани данни от Община Септември , чрез кмета – жалбоподателката- за установяване личните данни на поставилия плаката К.. Към писмото за изискването им било приложено и решението 87-НС/09.09.22, от което, както се посочи, е видно, че се касае до плакат с изображение на самата жалбоподателка. Несъмнено, в случая за нея е съществувал дефинирания с **чл. 52 от ЗПКОПНИ конфликт на интереси** , тъй като като лице, заемащо висша публична длъжност (в случая по чл. 6, ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ), има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията по служба, доколкото именно частният интерес (предвид определението дадено с чл. 53) е заявен от жалбоподателката с декларацията за отвод на л. 6. Според **чл. 63, ал.1 ЗПКОПНИ**: „Когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, то е длъжно да си направи самоотвод ОТ изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването“. Това, което не е изпълнила жалбоподателката е, че не е посочила конкретно си правомощие или задължение , от изпълнението на което се отвежда и в този смисъл отводът ѝ е напълно неясен и неприложим по начина, уреден в закона. Не съставлява конкретизация посочването на „задължение по служба/правомощия, свързани с преписки по“ посочените като номера три писма. От друга страна, единствената конкретизация, която тя е направила са посочените като номера три писма до Общината, от които само едно е представено по делото , на л. 6, гърба. То е за изисквани на лични данни за лицето поставило плаката К. и е резултат (писмото) от взетото решение 87-НС/09.09.22 против това лице да се инициира процедура по ЗАНН. Самото решение 87-НС/09.09.22 няма общо с процесните три №№ 90 Нс, 147 НС и 299 НС, постановени след това и то по съвсем други сигнали. Затова, не може да се приеме, че отводът на л. 6 важи за процесните задължения на жалбоподателката, с неизпълнението на които е прието ,че се осъществява състава на вмененото ѝ с НП нарушение.

Както се мотивира горе, то е доказано и напълно ирелевантни са възраженията, че били предприети всички действия от заместник –кмета да

се организира отстраняване на плакатите, които обстоятелства са изяснени и с показанията на служителите на Община Септември св. Г. и св. М.. За да се стигне до постановяване на АУАН, РИК е 1.предупредила жалбоподателката (след решение 90 НС/12.09.22) , 2.напомнила ѝ е и указала повторно за задължението ѝ по чл. 186, ал.1 – с решение 147/24.09.22 и 3.едва с третото решение 299/02.10.22 е указано съставяне на акта и той вече е съставен. Вярно е, че от зам. кмета на Община Септември са предприети действия по издирване на технически средства за отстраняване на плакати (виж приложената кореспонденция на Община септември, чрез зам. Кмета), но задълженията по чл. 186, ал.1 за отстраняване на плакатите не са възникнали в последния момент и на финала на предизборната кампания. Нормата е в сила от 05.03.2014г. Предприетите действия са могли са бъдат напълно своевременни, за да се постигне изпълнение на нормативно вменените задължения.

Изводите обаче за това, че нарушението е доказано и съставомерно не се отразяват на настоящото решение, доколкото се правят с цел да се отговори на всички възражения на страните и само за пълнота на изложението. Настоящото решение е за отмяна на санкционния акт поради коментираните горе няколко съществени процесуални нарушения, всяко едно от които съставляващо самостоятелно основание за отмяна на НП.

Това на свой ред прави неоснователна претенцията на наказващия орган за присъждане на разноси по чл. 63 д от ЗАНН и основателна претенцията в същия смисъл на насрещната страна. Доколкото, по делото, с оглед приложените писмени доказателства са платени 500 лева , против които няма възражение за прекомерност, а и такава не може да се обоснове при повишената фактическа и правна сложност, тази сума следва да се възложи в тежест на Областна администрация Пазарджик, към която принадлежи наказващия орган.

По изложените съображения и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН,
ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 001/17.10.2022 г. на областния

управител на област Пазарджик, с което на В. Й. Р., ЕГН *****, от гр. Септември, в качеството ѝ на кмет на община Септември и на основание чл. 495, ал. 1 от Изборния кодекс, е наложена глоба в размер на 2000 лева

ОСЪЖДА Областна администрация Пазарджик да заплати на В. Й. Р., ЕГН ***** сума в размер на 500 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-гр.Пазарджик в 14-дневен срок от датата на съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____